

Sagerne undrages Nævnene, og at Lejesummerne forhøjes ganske urimeligt. Det er ikke morsomt for en strøgthandlende f. Eks. at skulle betale 300—400 pCt. højere Leje end for faa Aar siden. Men han har ofte Valget imellem at gøre det eller at flytte og bringes saa til at vælge det første. Thi hvor skal han flytte hen med Udsigt til at kunne bevare blot nogenlunde den Forretning, han nu gennem mange Aar har oparbejdet, og som er baseret netop paa den bestemte Kundekreds, han har samlet sig op netop paa det Sted! — og saa paa-lægger han Formanden at modarbejde Huslejelovens Ophævelse om 2 Aar, kort og godt; og det vækker „Stærke Hør“ i denne Forsamling; saaledes refereres det.

Mange Konservative vil sikkert tage Konsekvenserne af deres muligvis forgæves Modstand mod Huslejelovens Ophævelse og stemme derefter ved de kommende Valg, selv om Kapitalistinteresser hos nogle vil overskygge alt og bevirke, at de fremdeles beholder Skyklapperne. Men jeg vil dog her anføre, hvad en kendt konservativ Tjenestemand sagde i Aarhus paa Mødet forleden Dag, da „Guldsnorene“, som de jo kaldes, holdt Protestmøde i Anledning af Konjunkturtillægget. Da udtalte han under tordnende Bifald fra denne Embedsmandsforsamling, at de, der svigter os, dem svigter vi ved det kommende Valg, og det er jo muligt, at denne Trusel ikke bliver ganske tom, hvad jeg i Sagens Interesse vil tillade mig at henlede de Konservatives Opmærksomhed paa. Det er min Opmærksomhed, at ingen Ejendom forrenter sig ringere nu end før 1914, medmindre de paagældende Ejere har forkøbt sig; for Samfundet og Lejerne skal vel ikke bløde, fordi en Mand køber en Ejendom til det dobbelte eller derhenimod af det, den er værd. Tilstanden er for øvrigt, hvad Bolignøden angaar, værre, end Statistikken oplyser, der er nemlig Tusinder af kassable Lejligheder, som kun taales af Sundhedsautoriteterne af Hensyn til Bolignøden. Det gælder her i København, og det gælder i Aarhus og sikkert de fleste andre store Byer. Barakkerne, der er bygget, er jo kun primitive og midlertidige, og de begynder at forfalde og vil maaske snart falde sammen. En saadan Lovgivning som den, her foreligger, vil altsaa i dobbelt Forstand vælte mange nye Byrder over paa mange Købstadkommuner.

Venstres fjendtlige Stilling til Købstæderne kender vi jo, men hvordan kan de Konservative følge dem paa de Veje, her er Tale om? De svigter Gang paa Gang, fordi Kapitalistinteresserne tilsyneladende

overvejer Byvenligheden; men var der dog ikke Haab om, at de for en Gangs Skyld kunde staa fast? De Konservative kan, hvad Huslejelovgivningen angaar, bremse Regeringen, hvis de vil, og det burde de gøre; Boliger kan overhovedet ikke komme ind under Venstres meget omtalte Frihandels- og Frikonkurrencekrav, Boliger er noget for sig, dem kan man ikke importere. Lejerne har Krav paa, at der tages lige saa meget Hensyn til dem som til Ejerne af de paagældende Ejendomme eller dem, der har Skøde paa dem. Bestemmelsen om de to Trediedele Majoritet er antagelig sat ind af Hensyn til de Konservative, der som bekendt sværmer for privilegeret Valgret. Regeringens politiske Vej er jo ellers bestrøet med brudte Løfter, men Løftet om Huslejelovens fuldstændige Ophævelse synes den desværre at ville holde. Det er nok muligt, at Udryddelsen af Nævnene er et stærkt Kit mellem Venstre og de Konservative, jeg tvivler aldeles ikke om, at det er Kit, som binder godt, men jeg synes alligevel, der er Grund til at spørge, om Højre atter her vil bære denne Pind til deres egen Ligkiste, thi det er jo sikkert, at som det gaar her og har gaaet, vil det Valg, som sikkert ikke kan udskydes ret meget længere, sænke Højre og Venstre ned i en Fællesgrav, og paa den eventuelle Gravsten, som bliver sat over denne Fællesgrav, vil Befolkningen ikke skrive: Elsket og savnet, der vil langt snarere komme til at staa: Herren være lovet!

Et Medlem af dette Ting udtalte forleden Dag med Hensyn til Importreguleringen, at Socialdemokraterne bevidst vilde fordyre Befolkningens Varer og Levevilkaar ved at kræve Importregulering, men hvad er det, her foregaar? Her foreslaas fra Venstres og Regeringens Side en Lov, som vil føre til en saa kolossal Fordyrelse af Levofoden, at man maaske aldrig har set noget lignende. Hvis dette Lovforslag gennemføres, vil det bringe Prisniveauet mægtigt i Vejret, saa det kan klodse noget og øge Dyrtiden, Regeringen vil ved dette Lovforslag, mod al praktisk Sædvane, tvinge Folk til at betale gamle Brugsgenstande med samme Priser, som man betaler for nye. Hvad er Boliger andet end en Nødvendighedsartikel, en Brugsgenstand for den store Befolkning? Et Medlem af dette Ting, Hr. J. Chr. Jensen, har sagt mig, at Københavns Grundejere vil kunne faa mellem 500 og 600 Mill. Kr. mere ind i Leje, naar de af gamle Ejendomme faar den samme Leje, som maa svares af de nye, der nu bygges; saa stor er Forskellen paa den Husleje, der nu betales,